بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو دړوند په خوږ ومارږه ښئ ما خپلې نيم ګړتياوې ټولې په مخکنۍ کتاب هينه او مناجات کښې ليکلې وې خو بيا دې کتاب دومره يا دآورى کوم چې انسان ډير ضعيف مخلوق دى حتما د سهوې او خطا سره مخ کيږي نو که چيرې ز ما په ژبه، الفاظو يا د شعر په سيلابونو کښې او يا د شعر په قافيه کې او يا رديف کې او يا د شعرونو په ميزان کښې کوم کمي تاسو ګران لوستونکې ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعريا عالم نه يم چې الفاظ مې د صرف او د نحوي او يا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هوږ نشي کيدى ولې د درى ژبې يو متل دى چې وائي: „از ريزه چه مى خيزه" نو زه به څه يم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوى

غلام حضرت سميسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

دشعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يخوانۍ او عنعنوي تعريف يې داسې دی:
« شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري»
په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن، او «قافيه» دشعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعرونو په راتګ ته کېدای شي دا ثابته شوې ده چې قافيه دشعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند رښتینی انځور دی»، یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو د دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زمونږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور توکي ډېر ضروري دي:
۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، ۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژورتاش.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره له څېړلو او تفصیل څخه تېرېږو او داسې پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ ته کسو وچي «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دادبي فنونوله مخې په وزن او قافيه برابر وي او هتول شعري تلازمات، يد يې صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست ووړ او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ورکولای.

نن موږ هغه شعرته سبه. او «سبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعر چې نور وته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تبر کړی دی، بلکې زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلو او اوريدلو بې ځايه مصرف کړ.»

دا خبره سمه او رښتيني ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعرونو. جنازې د هغوی تر مرګ يې پخوا پوره ته شوي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سبد و نکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس زور اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له ټولو څخه راپورته شوې وي، په غوږ و نو سنې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د مغزو د زور تاثر له مخې د ې ډول وینا ته اړ وتی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځکه هغسې چې هینداره عموماً ښکلي او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګند وي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لارې هم ور په ګوته کوي، او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا د ویمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسي مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دی ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت په ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
۳۰۲م رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سُبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونونو
که په حُکم و اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جُدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لېزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســا نېږي
هغه کار چې لویه خدایه ګومره ګران دی

زه سېمسګار د ګنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قرآن دی
چې ښکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ما یې نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړی
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړې خپل خالق دی
چې په واړو انبیاؤ کې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړې راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه ګران، خوږه نازبین په پاک الله دی
په خاطر سرچاپید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که شیشګار کامه وال کېږ د غم ګرداب کې
پیش امام د مرسلانو پې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کړې وروځې کړې توري د ایران دي
ګڼه اوبنکې مې را درومي په ګریوان کږ

پوراتک د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړې یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
کرفتار ځې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه ,سمیسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که دځمکې په مخ چاپېر واړه جهان ګرځه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څوك باعث د ګُل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګُلشن دی

که بل ملك ته خُتَن وایي سهوه کړي دي
هغه ملك د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جونګړه
مخ بې ستوړ شه نن سبا بې ستړی رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګریز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نور کلي کله کیږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر ټیکه یې موږه ده د هر دښمن بسته
هرې ستمې تښتولی هر دښمن دی

پاکه ځاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زموږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زموږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زاری، داسې ګفتن دی

تور زراغان د وطن و باسئ په نعره
د افغان خوا زادي او بیا کُشتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق داستا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پګړۍ ی شملې به پرېږدو جينكو ته
سور سالو مې له ناكامه اغوستى دى

نوم به ورك د افغانانو په جهان شي
بيا به څه كړم كه وجود مې څومره پلن دى

دا مصرې په وينو سرې ليكې سېمسګر[٢] دى
سپينه ورځ يې په چشمانو كښې خفتن دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست روڼګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت نِګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروي قد، ګلاندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ربا غیچې شوم
هغه سُنبلی د نکه غاړه یار زما دی

که ستمګار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړی په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خوموریمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ماځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې پېر خوند ونه اومزې شته دي
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګرېزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کار ونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

ستړي خڼکه پوره ته کړم دنیا او دنیاوالو ته
لوېږی د حیا نه مې په ځمکه د اچشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسي وطن یم حیثیت هم د یو مور لرم
ما کړئ ستمتاره هسې رنګه د ابیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
دخوبانو شو رسترکو سودائي کړم

چې مې الت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په استغنا رکې سبائي کړم

که زه وسېځم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوند کې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړي زړندی څوک یې مارانکا
زه یې خپل قاتل په ژوند کې سدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اومید به ستر کو کوري
ستا د مخ شعلو ته ځکه بینائي کړم

انتظار ما د ستر کو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د ستر کو سلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سیمتار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېدن

ښکلې ښایسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

ماښزي غاړه په قدرت د حضه جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شکرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړکې
شومه بزبا د په حال خراب د شوګیرونو
زلفان لې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مَخ د شنوخالونو

د کامه وال شیمشار سلام ته یوځل لاس پوره که
سودا مې نشته د جنت او د وږخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَلَم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترنه بیه
راغلهٔ خدایه په مونږ څرنګه وخت و

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

دا هډوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موښږه ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سره مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیغام دی

یو وطن دی یکې ښل دي حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

دا سې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بل نه عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
که شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږ ته وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن د افغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شي
کښه بار زموږ د منځه د نفاق شي

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاقون موږ له منځه اواره شي

پاک قانون زموږ په کښه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغانان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړینه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پېړنه کړي

زه ستمګار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنۍ

په فکر ونو په سوجونو لېونی شوم
لیونتوب خوڅه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم سټیلانی شوم

تګ راتګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه اېښود وکې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولانی شوم

زه شیمسار ۲ منکر کیدی د گناه نه شم
مبتوعث نه گنار گار نه سپزنی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تمه لی دي زه لفانو دې
داغزل دي مينې کسه د مينې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمدشاه او میرویس خان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ دپاره
سر ونه ښتولو نذر کړي دخوښۍ دپاره
ستا ازادي زموږ ارزو دپاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیارو ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځې دی جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یوه شرق او نه دغرب وطن ازاد غواړو
موږ به په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي درقربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دا غیا رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه وی
دلته. چنګېز، او نه انګریزان او بل ایستا زه وی
وخت خوبه واخلي خو ده، فتحه دا افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېد و نکی ازادی او استقلال دی زموږ
په جهاني ستیتم کتلې دا اقبال دی زموږ
شي به مخ توري امریکا او هم روستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

وایي ستمګار چې شوی ازاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دا دي او د با با افغانستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو يو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېزه تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض یی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و اسطان نه ئې
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه ګرمي او څه یخني او څه نیستي شوه
عمر واړه شو لو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ ئې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تولې
پساتې دې دربانـدې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلې کوره ته داورغونده شو
ګلابي رنګ مې تك تور غونده شو
ستوګل زما په خدای چې یوچکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زېړ لکه زعفران شومه زه
بې لښانه په جهان کې سرګردان شومه
سوځیدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مي پټې دخپل وصال کېږده
يوه نښه مي په زړه دخپل جمال کېږده
لاس وينې مي دي ستړلی په بچه د رحم
د زړګي صبر مي نشي برابر د رحم

کامه وال شميشګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر و شاعرۍ کې سبنه د قيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ما ګرانو

اجازت دڅو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې ښن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د حرص په نېشو کې سو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پو پړ و کې مصروف
خوځوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د بنګو نه چارتخم کړي تیار
چې روغ ځان کړي لیونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې نه وکړي پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شی ورته سنطر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې ګل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شولو نصوار یان کوي نصواره
څوک قوتر کښې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
ضرر فه نه کوي زما او ستا په مال

د چا پښو کې وې زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار زمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لښ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
زیارتونو کې پراته وي موظران

خدای د پاره لښ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بیه کړئ
ور په لاس د خپل اصولو سبهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږو به ماړه نه شو

لښ سر و نه خپل ګریوان کې ور ننه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د سباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
د ایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نه مونږ ته حق دی
دغه نوم د هر انګړان څخوله کې سبق دی

نه ستمګر کامه وال وایم لاس چې ځټ کړي
ښه دوا دا ن ادی د لوی نجمت کړي

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي داشنا خبرې
ما ته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار کنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوړ دی په دې اوړکې سوځېلی خوشال
زما په ژوندکې دي د زمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې دېرې خوږې زړه زما[1] خبرې غواړي
هغه خوږې. خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ماته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې زما یاره د عنقا خبرې

د کامه وال ستمګار[2] زړه و څه بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمارلس[1] او اتیا[2] خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدن

ستا په مینه کې سوزېږم بد مي حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګي کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

زنه پوزه د الو اننګي سیب دی
برسر خیري کر بیان دغه مي حال دی

که دې نوم دیا قوتي لبانو واخلم
خال د زني مشتري دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او دوه ويلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه شيميګار به درته فرش سترګې په لار کړم
که راځې دې يو ديدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خو ګيلو ته دی
سوز سالو په سرو لاسو ښولی مې زلزله دی

يا خو ورو ورو يا خو چې غزا ته ځو
هغه دوطن ښکلی هوا ته ځو
سره لاسونه ، تور پېکی مې سوال دی پر کونډه دی

پېغلې جمعه شوي دجهاد په سنوم
خپلو ځلمو ورو دامدا ديه تنوم
لوی لښکر جوړ شو کې سر درو ته دی

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا غیارو اوان غلي کړم

یا به ستورا وبل دخاوره وخلي کړم

بله خوځوک نه یم شان شوکت مې ملالوته ندېږم

ستورې سترګې سره لبان به ځمه دخوښۍ سره

بنه ښتوپکې مې خوښ دی چلولوکې جلتۍ سره

څه چې ځوستمګار غونډ مې ستا دغه مصر وته دی

سور سالو په سرولاسونیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شی
که جهان ور پسې چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاړه کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره هیت او کله جګ شي
دغه کار دی د تا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د ښيار انو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کښې چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نِشته

که دوستي که یارانه خو چل او ولړ دی
دا نقصان زما او ستا د زمان نِشته

د سیمګار اشعار که داورې پند به واخلی
په لوستو د دې کِتاب کې تاوان نِشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات تيارنه وې
ز ېبو زينت ، په لباس هسې سينګارنه وې

داکومه وجه ده چا غېږې ولې؟
دا دومره زيات وانيه پرسېږې ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انګارنه وې
زېبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوښای شوې د بل غم نلرې
په زړه څو رحم په قسم نلرې
ما خو ويخوا کتلی وې چې اختيار نه وې
زېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت به تېر دې که یاد
یکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه مه بوخه دومره ګلانګارنه وی
زېبو زینت ، په لباس هسې سینګارنه وی

ویل لیکل دې زموږ
څه یو هول دې زموږ

محکې د نګر وی هسې سور لکه انار نه وی
زېبو زینت په لباس ، هسې سینګار نه وی

که وار دې تېر شي اشنا
خیانت دې کېږي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتار چې د شیمتګار نه وی
زېبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
ښکلې سبه سبکاربږي چې حسینه ده

وه یې ګټل ماته په خوږو ستږګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ دزړګوړی
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
ښکلې سبه سبکاربږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبه ناز و ادا کړي کرشمو سره
زان د محبت کښې سبه کل چینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چې حسینه ده

لاړ و د ګو ګل نه د سیمیتارڼه ګې
وړی هغه چا چې ناز نینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان ښوکر ول غواړې

وا به خلق ماشوم به لاس دوه ورته پسکيږي واخله
بنې منګلې جامې ورله، يو ورته وا سکټ وا خله
زه خو سبه پوهيږم. د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کوي
شنه به غوړ مالو عادت هسې رنګ اصيل کوي
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر ریږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړي

دلته داقانون دی اوس دې خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله څه ده
وربه شم سمسګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکرول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدائي دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا سترګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سر اوري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا د یاده شم بې فکره
د سیمسګار نیکې ښوته - ښوته قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګي

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګي
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیم
زه په هسې ژوند خدایږ و ملالیم
سترګو ته مې مخ کړه ښې صفا سترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم ناقراره یم
زه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو چغه او چیته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د وا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمسګار د ه کامه وال چې دی
ژوندی په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د خندګ کې راښکاره کړه سیحا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلې وا وره زه دې حُسن دیوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

ج: څه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنګ نه یې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س: زه خو یو زلمی یم ولې ما څخنې نفرت کوې
څومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا بنګلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله نور اوربل اوسره لبان لرم
مینه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم دژړا سره کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمه دستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه به یا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښ: لاړمه محبوبې ستا دعاته انتظار کوم
ستا مينه په زړه کښې په د ښمن به ګوزار کوم
هير به حيات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږم زه دې پروانه کړمه

ځ: که را دې وړه ګلان دا نادي زما د پاره
بيا به دې ميلمه کړمه زما د مينې ياره
د ربه د سترګو ښو نه و سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږم زه دې پروانه کړمه

س: بيا که دې را ياد شي کا مه وال ښمسار
همه يو غريب سنګر ښوای وال ښمسار
په تو له شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلېږم زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نارو چې د بلبل نشي بېدا رته
څه برلاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بڼ پېچومي دي په محکې کوزا و باس شته
د شیطان د وسوسو نه شوی بېزار ته

چې جواب د دیو کوهتوال کولی نه شې
بیا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختیار دی که ښه بد کړې
هلته هیڅ نه شې کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله سنكاره به كړي په جارته

يو نبزه كبني وي دلمر وړانګي رابښكته
دكوم بد وبه څرنګ وكړي انكارته

د عمل پرچه په لاس كي درله را شي
كه ولي وي كه بد او كه فنكارته

زه ګنهګار ځوكناكاريم لويه خدايه
عفوه وكړې په خاطرد پاك رويدارته

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

شپږ زره تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي وتلی لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه هغه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مورقیصي د «پانزپت» او دغزا کیږي
داللو- للو په ځای یې ماته سبې صفا کیږي
تون • که بتوپک دی تنک ناموس د مسلمانی
لا اِلٰه الا الله دا ن مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده ستمګار او کامه وال سره
داخو به ار نوده دغریب سنګر سرکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰه الا الله دا ن مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیا ته لا زړه په دې لاره کې
ګل و ماته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر یا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تېر که د حسین او رابعه
کم نظر سیمسار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

وطن وطن ما وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلګشت کې
وطن ـ وطن به وایم ستاسو د خنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړي د خپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم ستاسو د خنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آنګاښګان لرم
راولی سپرلی ربه زموږ نه په چمن کې
وطن وطن به وایم ستاسو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن زکني تري سلګي بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګي د ځنکدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشي
سري په تلی کي ته شاهد د شوا هد وشي
وګوري ستمګار د انا دی ه هغه اتت کي
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکاري
گلشن د گلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زيب کا په گلشن د گلو
بې د بلبلو گلشن وران سبکا ري
گلشن د گلو کې زاغان سبکا ري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دواړو په خفگان سبکاري
گلشن د گلو کې زاغان سبکا ري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان سنکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سنکاري

که مري خو مړشه انا دی په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سنکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سنکاري

مرګ څو بهتر د غلامی څخه دی
شمیتاره سپک یکی انسان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هیوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی باقی شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو سبا نی باقی شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې دا افغان شهید!
د خپل وطن دا ازادی د افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن دا ازادی د افغانستان شهیده!

وانې ستمګار کامه والې چې زړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای خو مره عزت دی پخپل شان شهیده!
د خپل وطن دازا دی د افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر۔ شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخر زمان کړم

په مذهب دې د «نعمان» کړم افتخار دې
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي یا
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دې کړې یم خوشاله
په دې عمر دې خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سيک، اونه هندو اونه بلخه يم
شکر خدايه مسلمان چې دی عيان کړم

چې پيدا دی مسلمان کړم رضا مند يم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پيشوامې رهبری کړی
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکيل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کاميابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوږې جار د خپل قام څني شه
شاعرې جوړ مې کلام څني شه
د هر د ښمن ګکړی خاوري د د هر سره کـه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کـه

پتول افغانان کړی لکه ورور پښتانه
سبه خوږ بدلي د ګلو نو پښتانه
نبه مجهنې په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ اوچته په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کسه
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

یمه شیشتار بیا کامه وال په رښتیا[1]
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا[2]

دازادۍ نفس ملګری څنګدن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړدی
هـرشاعر دې په ستا بلوکې مجبوړدی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
يولحظه دې جدايي مـاتـه تنـوردی

چې ستاسترګی مې په سترګـوکـې راشي
هغـه ورځ مې ژوند پښـانې د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به وا ړه تېر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې بخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمسګانه چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تا له هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیاگا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که دخیال دنیا ده
په نزاکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په کلو کلونو
شپې شولې تېرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه ډېر واره شو تیر په تیره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سرپرې کېده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښمن یې خپل سپر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هرې زړه ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
دغه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دړا شي د سمن ته پخپله کښې
هغه دم لوېد لی بویه مات یې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت دافغان برخه
بعضې خلکو لکولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشارېږي په نړی کې هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان څومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح وښام دی

زهر ستا یې دعسلو په پیالو کې
چې بنیا دې په دروا غو کې تمام دی

یوه نښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سرا ب و رک یې انجام دی

نه معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وار و دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادی او کامیابی کړه نمونږ برخه
په سر تورې مې را وړی دا پیغام دی
زه شپیشتار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه کلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د ځنګه مې جُناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالي او آرام غواړي
که د او سبکي مې سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوقې که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالي حسن او ناز دی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمستګاره ! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس خه پېرا وا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په د امونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې ښځې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کې مبتلا یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بندي یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړیږي
د ستړګو او ښکې مې بهیږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای بخښونه

یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای بخښونه

نادانه زړه که صبر وم کله صبریږي
د ستړګو او ښکې مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ما په فالی لیدلی فال دی
زما په دې باندې رضا ده
ما په فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یو ا ته چیله پوهیږي
د ستر ګو او ښکی می بهیږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلیږي
د ستر ګوا و ښکې مي بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

چې زړه مې تالـه درکـړو اختيار دې

خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دې

حسن د دنيا کې شته دی خو هسې حسن نه دی

لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې زيبا دې

خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دې

ستر ګې نرګس ګلونه په قدم جوړې چې دي

کتل هغو سترګو ته طاقت د رحا دي

خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظمو سر یمه
ښېرې کنځل دې ما ته زما د وار دي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

چې دې سیمګار نه زړګی په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د زړګي سر له تیارسی و لاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپل ازاد کړه
په خلیل الله دي اعتماد کړه
واره دښمن دي خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زاری
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

مور یه دښمن کباندي کړه بوره
ور ته ښکاره کړه خپله توره
مینه دي ما ته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک ری د سیالۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې دازا ری

زه به راستا یم انتظار
تیوسې به وکړم رښتینګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځانګړم به کړم ستا رغاړې هار

د کامیابۍ اواز دی راشه په تا ری
جهاد له څې، هغه مجاز له څې رازادی
د زړګي سرته تیار سې ولاړیم
جهاد له څې هغه مجاز له څې رازاری

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختئ او تنګ دستئ وختونه کم وي
نه شیوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف تاوېږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

ستړې په یو الله شه په خوددۍ کې
جهان وارې پرې ښر خېږي تېره شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذب ذب مشه
پس دهرشې سبا کېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مد و جزر سدو رخ په لوی گرداب کې
ستمگار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دی شي
دا ژبه قدم زما عادت په دی سخن دی شي

مینه د سرو زرو مال دولت را ځني هر کسه
خوله کې مي سبق سبق نوم د خپل ګلشن دي شي
دا ژبه قلم زما عادت په دي سخن دي شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دي
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دي شي
دا ژبه قلم زما عادت په دي سخن دي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما در ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعا امن دي هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ-تالان جوړکړه تیاره ده
یوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به کوتې مروړې وخت به تېروې
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور و تنګه کړې
دا دُنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مري نو څه پرواکه
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنگه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تبرشو له خدنگه

وخت تېرېږی اعتبار چا لره نشته
تاریخ گوره د چنگیز نه تر فرنگه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شي
ته به پاتې شې خوله وازا سمان ته چینگه

د ابهیر د پرگنو او اولسونو
شه تر فا ن دار دې له یوه د رنگه

د ستیمگار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو را شه سون یدن زده کړه پتنگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وي چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه موړ کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستاوي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

ښې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه!
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګې ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برخونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
رما به کله د غه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښېښتګار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوروول دي
د زړه بر جونه زلزله کې راایسارشول
د زړه رازونه انتظـــار شــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان[۱] د ازادۍ

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښان[۱] د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

نه غلامي پېژنم نه وم غلام کله
نه مې اورېدلي دي دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنیا کې قدردان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

زه یم افغان[۲] چې مسلمان یم
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان[۳] یم
تاریخ مې شهادت په امتحان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړک دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانوشي د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان دازا دي
سر ومال مې د واړه شه قربان نازا دي

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس کړه شاعران دازاد ګ
سر ومال مي د واړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه دي؟

چې لاسونه دې زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وايې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
دا ویل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښېنه ښوراکړې او غړغونه
دا په زړونو کې لړلې داخوا ږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولیږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دی

خط و سیر دی را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړي سبا په هیڅ م چې داڅه دي؟

هیڅ منزل ته نه رسیږي چې کوم باروي
داویل د پښتو نو څو مره په خه دي

چې دعوه د شاعري کولی نه شم
څه غمونه د ستم ګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلابه په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ماته ښکاری په دویم نمبر تعین یې

یار یې تیری د زخمي زړه ده خفه مه شې
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وتاته نه یم
ولې ماسره په دې سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په يار باندې مين يې

که دې مدحه په قلم جهان ته پېش کړم
زما يار ره په زړه کې باندې سنګين يې

ای ستمګاره! که هزار صفت يې وکړي
ته بيا هم دخپل اشنا مخکې شرمين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې نا انسانه سروران نه منو
حلقه په غوږو ګوښته غلامان نه منو

دغه وطن د ښو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږو ګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نشم
په هیڅ سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیارو څه فرمان نه منو
حلقه په غوږو ګوښته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدینو که په سرونه نذرانه د وطن
بیا یه هر لوري لوستل کیږي ترانه دوطن
پیغلې به وایي په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکمو نسته غلامان نه منو

شیمشاد و لیکه مسري په وینو سرې و لیکه!
داتفاق او اتحاد سنا یسته ناري و لیکه!
دځان ځانی سیلا به مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکمو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

د ګناپېټی مې پروت په سر د غـــردی
ما څوک کړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
ښه معلوم ئ ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
ښه پوهېږم ځمکه ګل ندې اسمان بـر دی

بې وقوف چې څوک جسوځ په زهبدل کې
دا مثل دین او دنیا ته یو منظـر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسنه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هېڅ بل پکار نشي
که زما په دې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاخبر دی

زه سیمینګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو تورو ځوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګناه نه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

یو ځلې ماته مسکا غوندې شه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو تورو ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان در نه شه
بلا دې واخلم کږوې ولې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستړګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږ پې ږي
دا رفتارې دکوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېروکي
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران يې ستونه دم په دم کـه

که کړم وقفه شاعري ديار صفت ته
بيا به واړه فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضرنه شې
دا زخمي زړګی به څوك زما ملهم که

د وکيل ستمګار د زړه ارامه را شه
ستا راتګ ته دې خدای پټول کار ونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهېږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې خکه خوښه د اشنا شوه

د ستمگار قلم په لاس او بنکې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاریدل ښنه دي

مینه محبت کښې د اشنا نه ځاریدل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګري که
نیت د ابراهیم حلالیدل د اسماعیل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبق کړه
ک واړه اِسمونه یا دول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عیش عشرت
ـا په دغه کار د هر کار نه کړ یدل سه دي
ار ـته د منصور په نز اکت باندې ختل سبه دي

ظله ای ستمګاره ! څه تو سبه کړه د بازار ځنې
نه کړ یډ و نه درته دلته ژړیدل سبه دي
رته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان يې جوړ کړی دی په ائينې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې توري په کجل که
رفتار د ښځې په مزل که
عاشقو ستي په تور اوربل که

دنيا پير يې په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ناز ځله د الري بيان
څوک رته ولاړ دي په انتظار.
په کوم طرف لري اختيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب دې په نزاکت په کړوفر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو شه
سترګې یې په شان د جادوګرو
خال یې د مرمرو څنګې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښایسته ګان ورله په احترام دي
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظوره زما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

د یار یه یاد کې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې پـه مـا
هر لحظه کښې په خفګان غونډې شم
مینه د یار کښې سرګردان غونډې شم

سیمګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې شم
مینه د یار کښې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یارته کاته مې په لېمو ، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل وګورې
زړه راز و نه څه تاز ، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مز ، غوندې کړې

په یو جلوه کښې یې بې ځایه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غونډې کړې
د ستر ګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سېمستار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تانه غونډې کړې
دستر ګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځيګر زما بهور زما ايمان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

ستا ددې لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د ګل رنګه سردرونه قربان
ماته بې حده لې ته ګران لکه د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه گلشن د سرو گلونو گلستان وطنه!
دستر گو تور د زړگي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېر ېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دستر گو تور د زړگي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمگار او کامه وال وایي ستل
په زړه خفه او که خوشال وایي ستل
چې ستاسې خاوري مې رانجه کړي د چشمان وطنه!
دستر گو تور د زړگي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضا وي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې دهر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدی بلا نه امان غواړم
بس به قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شش افت را

په نیمګړی سوال مې خوله میشه وانه کړي
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د سوال وې نو زه ته وي
ما ستمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په یادون کې لېوني غونډې شوم
د ځانه زیاتې په ما ګراني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

د خیال په تال کې تصور غیږ وم
ناز و ادا کې قهر ماني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستېږي د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تاباني راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانۍ راشه!

داغلی زړه که دستمګار وګوري
لېزې په خوا ګلي خنداني راشه!
غوټۍ د ګلو قدرداني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په اېینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سندرې وېلې
هغه ځوی شو په ګړی سا ننیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موټی ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ببم ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د باباپښتون اولاد دی
سمندر ګوهر یو دانه چینه کې

که څه اورم یا یې ګورمه ستمګار یم
دنړۍ په بازار ګرځیږم صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ دې وتلو ونه ماته یو خطر ښکاري دی
زما په زړه د غمانو څه اثر ښکاري دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راځې نه شې
زما مرض د محبت هسې ابتر ښکاري دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوښښ ښکاري دی

چې په محفل کښې ور ته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې د غه کار د یو هنر ښکاري دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت زړه وي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غونډې دی
زما پرزړه دغمازانو خه اثر غونډ کې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راوړه دیدن په څمکدن چې حال بتر غونډې دی
زما په زړه دغمازانو څه اثر غونډې دی
هره ګړۍ په دڅونډ ونه ما ته یو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار نما شي
ګل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طائفې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

اُمید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه امید ددې نه د وفا شي

چې مرګ مونږ له دی پیدا او مونږه مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خندا شي

ز. ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درګې ستا دعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لمن پروبنکاري
داجونګړه مې دخيال په رنګيد و بنکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
دفاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو بنکاري
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو بنکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
ذدي دهر د لانجو څخه ونګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکيندو بنکاريږ
داجونګړه مې دخيال په رنګېدو بنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهو ه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تا ته ډیر زیات خجالت یمه زه
عمر تیر شو د شیمه ګار ښا پېه ختو سبکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګید و سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د ډېر و وعدو دې لیونی کړم نور مه
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دي ځار
باقي حيات که مې بهار شي، خنګه به شي؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي، څنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي خنګه به شي؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي څنګه به شي؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که وړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا دغاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيري گريوان

يا خيري گريوان وی ليونيانو سره وی
يا په يو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دُنيا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُنيا نه چې مرغانو سره وی
يا په يو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په څوک او ورور باندی باور لرم
نه څو سره سپين او يا زېور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهيانو سره وی
يا په يو ځنګل کې ليونيانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه لیو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو ما نو سره وي
یا به یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

داد سیمستار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه بتوله مینه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وي
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندون دي تړلی دی
دا زړګی مي دګو ګل ځنې وتلی دی

خلکو ما ته ملامته په هیڅ شان مه کوی
کم و زیات را ته په مینه دجانا ن مه کوئ
ټول بدن مي د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ما ته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم چېل حیات را ته ګیا ښکاری
ما دزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مي دګوګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل او سبکو کې مونډلی دی
دا زړگی مې دگو گل ځنې وتلی دی

دستمگر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای دپاره لر خطر وکړئ
په دی لار کې مې دځانه لاس وینځلی دی
دا زړگی مې دگو گل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شان نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شان نه سړېږي

لیدلې وه د وه ستړګو زړه خوشاله پرې دواړه شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شان نه سړېږي

که زړ تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیال دی
د وه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شان نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګېر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سنګې که شي وینې په څه شاڼې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تسمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمېږي
او سنګې که شي وینې په څه شاڼې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړ باګوړ

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح دا خستوبه خاطر
ژوندبل څوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د اَفغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید وته شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له د روی
دېزدغونې » او د ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره ! تېربه اَفغانان دخپل سروځنې شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدونه

څه چې اشنا وايي هغه ټول ګلو سره شي
بېرته اُمید وار مې امید ونه شي

پېغله موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شپه نه وي بيا غمو سره شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

هغه له سوبا راغله سودا يې به شم
ژوند مې په ژوندون کې هغه ټول سوچ شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هخه غر و نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د شیمیګار د هوسۍ او مېړنتون قصه
ودې مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په پرستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهيده!
تازه کړی تا په خون اسلاميت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سيمسار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل ديانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پاڅه بل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
قبیله ده زړه سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره خوک و اخلي
زمانه کې ښتول یاران شو د پیښو

که خپلوي رشته داری ده هم غرض ئې دی
خپلوي نکشته ښتول خپلوان شو د پیښو

چې «الف» او بې به ۹ هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیښو

په سیمګار چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو ښه خوړل نه دي
هسې کو ټکالو سره یو ښه خندل نه دي

ژوند خو لویدو جګیدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وایي نه په ځانګړې صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوېت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکښه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عمل پرېږده
سیمګان! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی رخمي زړه ته داشنا ګوتې
مالګه پکار دی صراف یوانې دلیلا ګوتې

زړه د حال په ربه داشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې دصنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار زما ل به کړي صفا ګوتې
= تکرار =

حُسن دحسینو په نقاب څه پټیدی نه شي
زړه دعاشقانو به دی کار څه صبر یدی نه شي
خال دابرو پر بده ماله ستا ګوتې دوا ګوتې
(تکرار)

هراندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې دګلانوي
شمع چې بلیږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یار دازما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی دسیمګار او کامه واله یې له
اه، دی که فرهاد دی زما سګمر ایوال په حق له
اخلم قلم اخلم چې اشناشي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اثر د عشق وشاق دی
یو دیدن ته د آشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه یې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد د عشق شاوې په نکاح که
ننګ و نام نه یې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت ښو یه
د عشقو زړو ندونا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څو لګ دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کېدی شی چې سیمګار دی لایق نه وی
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
زاري زاري ستا اشنایي کړو

بې صبره سترګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړېږي
وینې د لېمو مې څڅېږي

ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخاړه د اشنا پسې ځم
خیرات د حُسن تمنا پسې ځم

بخت مې په سر شوخې نظر مې برابر ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سېمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه نه توبه د بدګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي يار يې کوی د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې ټګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه وړکوی
دغه تور مار دی دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چلول کښې ښه ماهره نه دې ښه پيښنم
د کاغذ ګله ستا ددی ډول، سينګار نه توبه

په زړه يوه په خوله دې بله اوربدلی شمه
هسی شيطان، هسې ابليس هسې مکار نه توبه

.سيمګار دی کړی دی تشخيص شاعرانه شخصيت
د مدارې د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

د سترګو ګاټې

د سترګو ګاټې مې خوږ بڼې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د دې غمونو سره

ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي

زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره

ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا

لېونی کړم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا بیا د دې غمونو سره

وعدې دې ټولې خامې بانې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې

پړې په غاړه به سیمتار شي دعُذنونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچو نو په چېرتو نو قیصې ته ورته
گدا اگر شول شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هرا شراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتي شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گزداب کښې
حق حیران شې انسانان د زمانې

عمر کم وی دانسان خواهشات ډېری
هر سیاسر کړې ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور گورستان د زمانې

زړه زبېښلي ورخطا حیران سیمگار دي
کشمکش دي بنکشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې تللي و
د دنیا مینه په لټون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصې د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چا ماڼۍ چې دنګې دنګې ګورې
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په بڅخه حال ننـــوتن مه کوه!

سپوږمۍ ستاره ! تېره شو تېر به شي د دُنيـــا
رنګه فِلم دی جنـــون مه کـــوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو پۀ په ما ګرانو

دا مو نه ترکومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا روزګار دی

سکه ځوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نۀ په کشر شفقت کورمه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون د لاس الــه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کېږی
د سيمسـتار دعا قبوله په ژوندون کېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالونه جنګو نه شي جوړ
نړونه چې بدشي نور کارونه شي جوړ

هرخبره کښې لږ سوچ د ي بکار
دلمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وي داحسان په بدل
ګوزار دخولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دي بکار
د ډېرو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دي خوښه راشي
دکم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولـه
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباګانو افتخار کوی ستا
ذهن او فکر ته دې هغه تجلی را ولـه

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل فخر ګڼی
هر یو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وا یـه
بیا نو روګې د آزادی دې دلیلې را ولـه

خلک تاریخ کښې کارنامې دې دنیکونو ګوری
څرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نخښې را ولـه

سیمستاره شعر دې په خوږو او په ترخو که رنګین
د ظالمانو په وطن دغم ماڼې را ولـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوک شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د سترګو په نظر شي

د ظالم خو ظلم، فلا ر په هیڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندې په کرم د پاک اکبر شي

زړه د هر چا وي لېواله چې شاعر شي
زر او سلو کښې یو کس وي بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمستار د هر شاعر قلم بو سي کم
ارزو مندي د کمتوکه برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلۍ

تاچې کړې خپلې ارادې بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تا قدې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وایه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبر خوړلی نه شي
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبریزی تول شبتړی وایم
قضا خورې کړې انگانې بدلې

څه چې کړې هغه ریبلې دی پکار
سیمسار دې گوړې ورځې شي بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اوربل دې جوړ که په آئینه کې دشانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

نړه مې بایللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
رود مې دسترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

منم چې حُسن دې ډکا بسیار دی
هر یو سړی دې خریدار دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه دشمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره
یاخو دې لاس ماته په لاس را
یادې دسرو لبو بزخامن را
ښکلې دعوت راته یو خاص را
سیمیسګار دی مینه کښی عادت شو ۹ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې د یدن دې په دې خپلو سترګو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائي خدای پیدا کړې ده په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کښېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښي پروت او سلګو وای
لاس دي ایښی په سینګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرت مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکار ه
څه به وایم د هر چا نه بې وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړي ناداندان دی
دا خبره زهر او زه وربا ندې صفا ده

دگو نګټ مثال زموږ دُ نیا پر ستو
ولې د و مره بې دُ نیا ته اشتها ده

دحرص په غلبه کښې مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت د خدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل شاو ر کول شته
هسې نتول جمعه کول پېشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندي لکه باد غوندې تېرېږي
ستا د خپل حياته څومره تمنا ده

اې سېمېـتاره! تش تحرير څه هنر نه دی
بې عمله ليک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زما زړه
له دې غمه په لړزان دی زما زړه

مایې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زما زړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زما زړه

که زر واری ورته هغه دغه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زما زړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان ورته ښکاره کړم
فقط یار پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او څوربږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه مه شی دلبره
مال وسر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولی
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي تول تمام

د خوبرو انتظار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

بس سیمستار وی خپل بی یار وی یودیدن وی دجانان
هر څه زر وی مکمل وی نه تنګسې وی دجهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچې وی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د یار دی

صبر را کړی یا صابره! غم د یار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنی فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهیږی
د غه زخم د زوزاد سومی پرهار دی

که عالم می لیونی سودائی بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شې
وایم داچې داجهان مې زړه باردی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوړی کا
سیلی زخم د ناسورشی ناقــــراردی

مونږه ښولوته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د ستاردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

زړه نما دې پر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم زار نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دی په شمار دئ درې حرفونه
ډېر مخلوق تږي ثنا قران دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړې
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په رسو باندې تړلی
چا څو پړلی یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک یا نبی ته دی ولاړ په تخته باندې
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مړ و حساب دی ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسهٔ وایه

چاته د دنیا کښې په هیڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دی د پلار او مور ره نه وي وته ورور مه وایه

پر دي زامن که خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دی نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه ساز ش د زمانې شه ذهین
په رښتو ستر ګو ګرانه ورور ه سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پشانې شپې تېروه
فانې جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچځو او سبان چې په هنر جوړوی
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غنځېر مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره مخکې د سیمسار نوه دریغ خلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لارې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لیږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړا و د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیاب
نکړې پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تېر لی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سبو خوښیم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داوسنکو په لېبنلو خبرګو خوښیم

تش ګوګل یم زړه مې نښته په سینه کې
درباب غوندې یخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي ناجانا

ساقي راکړه سره شراب د يار د ميني
چې نيشه شمه اشنا بهار د ميني

اوان ونه دي خوابه د کنډو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د ميني

نيت مې کړی ميخانه دی پتولـه نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د ميني

د وه لاسی د رته سلام کړم ساقي جانجانه!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د ميني

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار بد شی ساقي نيګار د ميني

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د ميني
غوړ به وته دی تيار سيمګار د ميني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د نړۍ قدری لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څه به سترګې، غوږ لرو کار ترې نه اخلو
لکه بُت په رښو سترګو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې نمری نیسو لکۍ نه
صوانې صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه ټول ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان دسته

طوفان

د ستر گو او سکې مې مخ باندې طوفان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

د ستر گو او سکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جدایې راته په ژوندکې لوی خفگان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
دا گرمې جان ده طبیعت ستا
هره گړۍ یو نخښه دی تور زلفان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخنې نفرت شو
نماغریب دغه قسمت شو
د زړګي سره داکار ونه پاک سبحان جوړې
یوبل جهان جوړوي
د یار دمینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یالیونی یا به په حال شم
که لمن دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
یوبل جهان جوړوي
د یار د مینې

ترڅو؟

زړه زخمي چشم گریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفگان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اثري سترگو ته نه ښم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

د پتنگ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
گه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لږ څه پرسان وکړه
له ډیاره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمگار کامه وال اوښکې وینې ژاړم
در په در څیرې گریوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library